

Janusz Radek, Zdumnienie

Zatoka lasu z gór zstępuje
I cicho szemrze górski potok
Gdy SŁOWO z nagła się znajduje
W powodzi słonecznego złota

REFREN:

Jak chleba kęs

Jak człowieka bycie

Tak świat ma sens

I ma sens życie

Ma sens

Ma sens

Ma sens

Zewsząd stworzenie mówi świata

Cichością swoją i milczeniem

Potok się w zbocze góry wplata

Góra się wplata w sens istnienia

REFREN:

Jak łąza spod rzęs

Wypłakana skrycie

Tak ŚMIERĆ MA SENS

I ma sens życie

Ma sens

Ma sens

Ma sens

Co też powiedzieć chcesz strumieniu

Kiedy spragnieni wodę piją

Kiedy z nazwiska i imienia

Mijają tak jak świat przemija

REFREN:

Zdumieniem mym

I sensu odkryciem

Że sedno w tym

Że ma sens życie

Ma sens

Ma sens

Ma sens